

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Warszawa, dn. 10.04.2019 r.
KIGEiT/1401/04/2019

Szanowna Pani Jadwiga Emilewicz
Minister
Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii
Plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa

Działając w imieniu Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji (dalej „Izba” lub „KIGEiT”), w związku z konsultacjami projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych (dalej „Projekt”), Izba przedstawia stanowisko w powyższym zakresie. Jako, że uwagi Izby koncentrują się na zagadnieniach, których w naszej ocenie zabrakło w Projekcie, stanowisko to w tym zakresie nie zostanie przedstawione w formie proponowanej tabeli. Uwagi dotyczące treści projektu zostały uwzględnione w tabeli na końcu niniejszego pisma.

Na wstępie wskazuję, że Izba docenia wszelkie działania mające na celu odciążenie przedsiębiorców, w szczególności działających w tak mocno poddanych regulacji obszarach jak rynek telekomunikacyjny. W ocenie KIGEiT rynek telekomunikacyjny wymaga bardziej zdecydowanych działań deregulujących. Podkreślamy przy tym, że chodzi tu o rozwiązania ustawowe obciążające wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Projekt obejmuje zasadniczo jedną kwestię dotyczącą szeroko rozumianej telekomunikacji (art. 57 Projektu). Izba zwraca uwagę, że proponowana zmiana jest już ujęta w procedowanym równoległym projekcie ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Izba rekomenduje staranne zsynchronizowanie obu projektów tak, aby uniknąć regulacji podwójnej lub co gorsza jednoczesnej rezygnacji z zapisu w obu projektach.

Izba wskazuje na następujące zagadnienia, które należy rozważyć w kontekście działań mających ułatwić funkcjonowanie przedsiębiorców:

1. Ograniczenie obowiązków w zakresie przekazywania danych na potrzeby inwentaryzacji usług i infrastruktury telekomunikacyjnej
2. Wyłączenie kompetencji Prezesa UOKiK dot. praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w przypadkach, w których analogiczne kompetencje posiada Prezes UKE
3. Wysokość opłat za numerację
4. Wysokość opłaty telekomunikacyjnej
5. Możliwość wideoweryfikacji w kontekście obowiązku weryfikacji abonentów
6. Wyłączenie obowiązku w zakresie zapewnienia biura informacji o numerach
7. Odpłatność za realizację przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązków na rzecz państwa
8. Wyłączenie obowiązku pisemnego informowania o zakresach udostępnionej numeracji
9. Ograniczenie uprawnień organu w zakresie wezwań kierowanych do przedsiębiorców telekomunikacyjnych

Ad. 1. Ograniczenie obowiązków w zakresie przekazywania danych na potrzeby inwentaryzacji usług i infrastruktury telekomunikacyjnej

W obecnym stanie prawnym przedsiębiorcy telekomunikacyjni zobowiązani są do corocznego informowania Prezesa UKE o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych (art. 29 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych). Dodatkowo planuje się wprowadzenie obowiązku bieżącego raportowania w powyższym zakresie, zamiast obecnego modelu informowania raz na rok.

Z kolei ustawa – Prawo telekomunikacyjne nakłada dodatkowe obowiązki w powyższym zakresie. Na żądanie Prezesa UKE przedsiębiorcy zobowiązani są do przekazywania informacji dotyczących lokalizacji i rodzaju posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej lub publicznej sieci telekomunikacyjnej, zlokalizowanych na obszarze objętym żądaniem, na potrzeby związane z ubieganiem się o dostęp telekomunikacyjny przez jednostki samorządu terytorialnego lub określenia zasadności interwencji publicznej w sektorze telekomunikacyjnym oraz wykazu obszarów, które w poprzednim roku zostały objęte zasięgiem dostarczanej przez tego operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej i nowych obszarów, które w bieżącym roku zostaną objęte zasięgiem publicznej sieci telekomunikacyjnej, wraz z określeniem warunków, na jakich to nastąpi (art. 6a i 6b ww. ustawy).

W ocenie Izby już obecne rozwiązania, uwzględniające coroczne raportowanie, o którym mowa w art. 29 tzw. ustawy szerokopasmowej, są nadmiarowe.

Powyższe obowiązki miały znaczenie w kontekście konkursów przeprowadzanych w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa. Obecnie, z uwagi na rozstrzygnięcia tych konkursów należy poprzestać na przekazywaniu takich informacji na żądanie Prezesa UKE, w sytuacji, w której będzie to niezbędne. Dodatkowo kompetencje Prezesa UKE w tym zakresie powinny zostać ograniczone (np. 2 razy w ciągu roku).

Izba podkreśla, że wykonywanie powyższych obowiązków jest bardzo pracochłonne i wymaga zaangażowania licznych zasobów ludzkich. Niewykonanie lub nieprawidłowe wykonanie powyższych obowiązków powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 3% przychodu.

Zdaniem Izby środki angażowane w wykonanie powyższych obowiązków mogłyby zostać lepiej wykorzystane, np. w inwestycje w rozwój usług i sieci telekomunikacyjnych (zgodnie z tytułem stosownej ustawy). W obecnym stanie prawnym, a w szczególności w przypadku wprowadzenia obowiązku bieżącego raportowania brak jest proporcji pomiędzy korzyściami (mającymi w istocie charakter fikcyjny) a obciążeniami dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Ad. 2 Wyłączenie kompetencji Prezesa UOKiK dot. praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w przypadkach, w których analogiczne kompetencje posiada Prezes UKE

W obecnym stanie prawnym zarówno Prezes UKE jak i Prezes UOKiK mogą podejmować działania związane z tymi samymi naruszeniami (przy czym uprawnienia Prezesa UKE są szersze, bo nie są ograniczone do konsumentów).

Jednocześnie sądownictwo stoi na stanowisku, że z uwagi na odmienny charakter regulacji nie mamy w tym przypadku do czynienia z zasadą *ne bis in idem*, co oznacza, że przedsiębiorcy mogą zostać ukarani dwukrotnie za to samo przewinienie (oprócz wspomnianej 3% kary nakładanej przez Prezesa UKE należy uwzględnić ryzyko kary w wysokości do 10% obrotu nakładanej przez Prezesa UOKiK).

Zdaniem Izby taki stan rzeczy oznacza zbyt daleko idące uprawnienia organów państwowych. Izba postuluje wyłączenie kompetencji Prezesa UOKiK w zakresie, w jakim ew. naruszenia dotyczą regulacji sektorowych. Izba zwraca również uwagę, że Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany i mający szerszą wiedzę dotyczącą rynku telekomunikacyjnego, jest bardziej predysponowany do prowadzenia postępowań, które mogą zakończyć się dotkliwą sankcją finansową.

Ad. 3 Wysokość opłat za numerację

Izba proponuje również rewizję wysokości opłat za numerację. Znana jest doskonale okoliczność malejącej wartości rynku telekomunikacyjnego (co potwierdzają coroczne raporty Prezesa UKE) oraz niska marżowość działalności na tym rynku. Aby pobudzić rozwój na rynku telekomunikacyjnym należy zatem rozważyć wszelkie działania ograniczające obciążenia administracyjne sektora, w tym również te o charakterze finansowym. W szczególności Izba zwraca uwagę na wysokość opłat za numer dostępu do sieci i zupełnie niezrozumiałe różnice w wysokości opłat za numer 4-cyfrowy (60.000 zł) i 5-cyfrowy (6.000 zł).

Ad. 4 Wysokość opłaty telekomunikacyjnej

Podobnie uzasadnić należy kolejny postulat Izby, dotyczący obniżenia opłaty telekomunikacyjnej, ustalonej od wielu lat jako jej maksymalny wymiar (0,05% przychodu z działalności telekomunikacyjnej). Mając na uwadze wspomnianą niską marżowość działalności telekomunikacyjnej mamy w istocie do czynienia z dość wysoką, dodatkową daniną publiczną. Zwracamy również uwagę, że wraz z utrzymaniem poziomu opłaty telekomunikacyjnej ustawodawca nakłada kolejne obowiązki na przedsiębiorców telekomunikacyjnych, które również wiążą się z koniecznością poniesienia istotnych nakładów finansowych, które mogłyby zostać przeznaczone na cele inwestycyjne, służące np. realizacji celów wynikających z Europejskiej Agendy Cyfrowej.

Ad. 5 Możliwość wideoweryfikacji w kontekście obowiązku weryfikacji abonentów

Jednym z dodatkowych obowiązków, powodujących po stronie przedsiębiorców istotne koszty, jest obowiązek weryfikacji abonenta przed uruchomieniem usług (chodzi o art. 60b ustawy – Prawo telekomunikacyjne). Izba postuluje umożliwienie weryfikacji z wykorzystaniem połączeń wideo (taką możliwość wskazuje chociażby Komisja Nadzoru Finansowego dla usług bankowych). Obowiązki dotyczące weryfikacji najmocniej dotyczą najmniejszych dostawców, którzy nie posiadają sieci sprzedaży i zmuszeni są do podejmowania współpracy z podmiotami trzecimi i ponoszenia z tego tytułu wysokich kosztów.

Ad. 6 Wyłączenie obowiązku w zakresie zapewnienia biura informacji o numerach

Zgodnie z art. 66 ustawy – Prawo telekomunikacyjne dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych w sieci stacjonarnej udostępnia swoim abonentom aktualny spis swoich abonentów oraz jest zobowiązany do świadczenia usługi informacji o numerach telefonicznych. Są to obowiązki kosztowne a jednocześnie niemające już znaczenia w obecnym stanie rozwoju rynku telekomunikacyjnego. Dostrzegł to również ustawodawca europejski – w tzw. Europejskim Kodeksie Łączności powyższy obowiązek został uchylony. Izba postuluje rezygnację z ww. obowiązków.

Ad. 7 Odpłatność za realizację przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązków na rzecz państwa

Ustawa – Prawo telekomunikacyjne przewiduje cały szereg obowiązków realizowanych przez przedsiębiorców finansowych na rzecz państwa, w tym w szczególności obowiązków związanych z bezpieczeństwem czy obronnością. Można w tym zakresie przykładowo wskazać na obowiązki w zakresie utrwalania treści przekazów telekomunikacyjnych czy też retencję danych.

Izba postuluje, by podobnie do rozwiązań w innych państwach członkowskich wprowadzić rekompensaty z tytułu realizacji powyższych obowiązków, skoro są one realizowane w interesie państwa.

Ad. 8 Wylączenie obowiązku pisemnego informowania o zakresach udostępnionej numeracji

Art. 128 ust. 3a ustawy – Prawo telekomunikacyjne nakłada na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązek przekazania informacji o zakresach udostępnionej innemu podmiotowi numeracji. Powyższy obowiązek jest równolegle realizowany poprzez zasilenie PLI CBD stosownym komunikatem, w związku z czym można uznać, że przekazywanie dodatkowo informacji pisemnej jest nadmierne.

Ad. 9 Ograniczenie uprawnień organu w zakresie wezwań kierowanych do przedsiębiorców telekomunikacyjnych

Izba postuluje również wykreślenie art. 63 ust. 2 ustawy – Prawo telekomunikacyjne (możliwość żądania przez Prezesa UKE informacji o jakości usług) oraz art. 62 ust. 2 ww. ustawy (żądanie dot. informacji niezbędnych do przygotowania informacji o podstawowych prawach i obowiązkach abonentów publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych). W szczególności wątpliwości budzi drugi z wymienionych przypadków. Nie wydaje się, by do opracowania powyższej informacji Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany, potrzebował od przedsiębiorców jakichkolwiek informacji.

Pozostałe uwagi

Lp.	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy	Podmiot zgłaszający	Uwaga
1.	Art. 7 pkt 1	KIGEiT	Zaproponowana zmiana (art. 38 ust. 3 ustawy o drogach publicznych) jest zasadna w zakresie uproszczenia postępowania. Jednak negatywną konsekwencją tej zmiany jest wydłużenie terminu załatwienia sprawy. Wydłużenie tej procedury wpływa bezpośrednio na wydłużenie procesu inwestycyjnego w zakresie budowy/ przebudowy/ remontu infrastruktury telekomunikacyjnej. Jednoczesne uproszczenie i wydłużenie postępowania jest niezrozumiałe. Zmiana powinna polegać na uproszczeniu postępowania przy jednoczesnym zachowaniu 14 dniowego terminu.

2.	Art. 7 pkt 5	KIGEiT	<p>Zaproponowana zmiana (art. 43 ust. 2 ustawy o drogach publicznych) jest zasadna w zakresie uproszczenia postępowania. Zmieniany przepis ustawy dotyczy usytuowania obiektów budowlanych przy drodze. Przy okazji wprowadzanych zmian należy doprecyzować, że przepis (a zwłaszcza odległości określone w art. 43 ust. 1) nie dotyczą umieszczania urządzeń w pasie drogowym. Członek Izby, firma Nexera otrzymała decyzję odmowną w sprawie umieszczenia urządzeń w pasie drogowym, w której uzasadnieniu niesłusznie wskazano, że podstawą do odmowy jest m.in. niezachowanie odległości, o których mowa w art. 43 ust. 1.</p>
3.	Art. 68 pkt 4	KIGEiT	<p>Wymagane pozwolenia wodne są znacznym utrudnieniem w procesie budowy infrastruktury telekomunikacyjnej. Postępowania w tych sprawach są skomplikowane i długotrwałe a działalność urzędów niejednokrotnie opieszała. Regulacje w zakresie uzyskiwania pozwoleń wodnych są zbyt restrykcyjne lub niejasne (np. konieczność uzyskania pozwolenia wodnego na przeprowadzenie telekomunikacyjnej linii kablowej pod dnem rzeki). Członek Izby, firma Nexera jest stroną w kilku takich postępowaniach, które toczą się już ponad pół roku bez efektów, co wpływa na znaczne opóźnienia inwestycji. Przepisy materialne w tym zakresie wymagają liberalizacji a procedury uproszczenia i przyspieszenia.</p>

z pozdrowieniami

Prezes Zarządu

Stefan Kamiński

